

Miloslav Mikota

12.03.1997

historik

* 11. listopadu 1920, Praha – † 28. listopadu 1996, Praha

Více než polovinu svého života prožil na Žižkově. Tato svérázná pražská čtvrť jej okouzila už v dobách mládí a natrvalo připoutala jeho zájem. Již v posledních letech svého středoškolského studia na žižkovské reálce projevoval mimořádný zájem o historii, který v něm probudil profesor dějepisu Josef Matouš.

V rámci českých dějin svůj zájem postupně vyhraňoval a soustřeďoval na dějiny Žižkova. Podklady objevoval především v Archivu hlavního města Praha a pražského městského muzea a také ve Státním ústředním archivu. Tady všude byl častým hostem. Získané vědomosti využil v řadě zásadních studií s tematikou sociálních dějin Žižkova, z dějin žižkovského průmyslu (Žižkovská kapslovna), z bojů za hlasovací právo v roce 1905 a počátků stavebního vývoje Žižkova.

Miloslav Mikota žil dvojitým životem. Ten první patřil Úřadu důchodového zabezpečení, ve kterém pracoval a jehož byl svědomitým úředníkem. Druhý pak věnoval dějinám. V pouředních hodinách se stával pilným archivním badatelem. Hodiny strávené ve studovnách a knihovních čítárnách patřily k těm nejšťastnějším chvílím a přinášely mu vnitřní uspokojení a obohacení. Kladl si stále nové a nové cíle a nikdy se nespokojil s tím, čeho dosáhl.

Z jeho pozdějších prací je třeba připomenout místopisnou stať ze starého Žižkova o kapli sv. Dismase a Krennových sadech (Pražský sborník historický XXIV.) a především jeho základní objevnou práci Karel Hartig a počátky Žižkova v 19. století, která vzhledem ke své důkladnosti a preciznosti bude těžko v budoucnu překonána. Práce byla otištěna v Pražském sborníku historickém (XXVIII.) a současně vydána i samostatně. Jako spoluautor se také podílel na knize Dějiny Prahy v kapitole Připojené obce. Tady napsal stať o Žižkovu, Vinohradech, Malešicích a Hrdlořezech. Některé jeho další studie zůstaly v rukopise, neboť na nich až do svého onemocnění vytrvale pracoval. Tak nedokončil například rozpracovanou studii o žižkovských a vinohradských letohrádkách.

Ve stručném výčtu Mikotovy na Žižkov orientované činnosti nelze opomenout ani jeho spoluúčasť na dvou výstavách o Žižkově. Svou vytrvalostí se Miloslav Mikota vypracoval v nejlepšího znalce dějin a místopisu Žižkova.

Podle vzpomínek jeho přítele Dr. Františka Holce měl v životě dvě velké lásky. Svou rodinu a Žižkov. Oběma podle jeho slov nezůstal nic dlužen.

Do Knihy cti byl Miloslav Mikota zapsán in memoriam.